

har været ganske den samme, som har været anvendt hele Tiden, saa længe vi har haft den Ordning, hvorefter Centralkontoret skulde modtage Majsens med de fragtreducerede Dampere og fordele den efter de Regler, som en Gang var gældende.

Maa jeg saa slutte med at sige, at naar Hr. Rode ønsker Ombytningen opretholdt, er det jo kun at stikke Hovedet i Busken, naar man tror, at man derved opnaar en Forandring af Forholdet. For naar man leverer Majs i Stedet for Rug — lad det saa være lavvægtig Rug — saa repræsenterer den Majs i det givne Øjeblik en vis Sum Penge; der vil altid kunne købes Majs for de Penge; Spørgsmaalet er blot, om man giver Landmanden de Penge, som Majsens vil koste ham. Man kan altsaa sige, at det at sætte en fast Pris ikke er det rationelle; vil man naa det helt rationelle, skulde man altsaa have den bevægelige Pris, men det har jo de Ulemper, jeg har nævnt. Jeg tror, at Landmændene vil paaskønne det, naar vi giver dem en rimelig Ertstatningspris i Øjeblikket paa de Lagre, vi har; det vil de foretrække. Men Hr. Rode ønsker ikke blot Ombytningen opretholdt her, skønt han ved, det er et stort Offer at bringe — han ved, hvad den forholdsvis ringe Ombytning, vi har haft i Aar, allerede har kostet i Lagerleje, og skulde vi have en endnu større Ombytning, vil det blive en mægtig Udgift for Statskassen — han ønsker ogsaa nye Skibsaftaler om bestemte Ydelser, ikke om Penge. Men det er igen en Misforstaelse, for denne Aftale drejer sig i Virkeligheden om Penge, det er en Ydelse til en fastsat Fragt af f. Eks. 100 Kr. fra la Plata og videre fort. Det, som Staten har opnaaet der, er, at den har faaet en Skat eller en Afgift af Skibsfarten, som netop er Forskellen mellem Verdensfragten, det frie Markeds Fragt, og den aftalte Fragt. Det er stadig Pengene, det drejer sig om, og ikke andet. Der var en Gang under Krigen, da Pengene intet betød, det var Ydelsen, det kom an paa, da man slet ikke brød sig om Penge, men vilde have Varer, fordi saadanne ikke var til Stede. Den Gang var man inde paa denne særlige Form for Vareomsætning, for Økonomi, at man gav Varer for Varer, man var inde paa at kompensere det ene Produkt med det andet. Men de Tider er forbi, hvor man endnu har Rester deraf, arbejder man sig bort derfra. Naar Hr. Rode nævnte, at man skulde træffe Aftale med England om at give Kul for Smør, vil jeg advare meget derimod, dels fordi det efter mit Kendskab til Forholdene er umuligt, man

vil aldrig binde sig til at levere bestemte Kvanta Kul mod bestemte Kvanta Smør og mindst af alt til bestemte Priser. Men selv om man kunde det, vilde det være at binde baade Import og Eksport for disse Lande, saaledes at de blev afskaaret fra at forsyne sig og afsætte, hvor det er mest tjenligt. Det er en uheldig Fremgangsmaade i Øjeblikket, og der er ingen Grund til at gaa ind paa den, der er Majs nok at købe, der er Tonnage nok at faa, det hele er et Penge-spørgsmaal, derfor gør man bedst i at gaa frem netop paa den foreslaaede Maade.

Jeg tror hermed at have besvaret de forskellige Udtalelser, som er fremsatte af det ærede Medlem. Jeg havde altsaa ønsket at udsætte mine Udtalelser til senere, saaledes at jeg kunde have hørt de Ordførere, som nu vil tage Ordet, men jeg har, som sagt, fundet, at Tidspunktet her var det mest passende. Jeg beklager, at jeg igen ved den lidt for store Bredde i mine Udtalelser har trukket Tiden ud, jeg ønsker, som sagt, meget, at vi skulde naa til Afslutning i Aften.

Anden Næstformand (Parkov): Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Landbrugsministeren har ikke Ret i, at det var Spørgsmaalet om det formelle i Behandlingen af den Sag, han sidst dvælede ved, der interesserede mig; dog har han Ret i, at det ikke var selve Handlingen, jeg kritiserede. I Slutningen af forrige Møde, i den næstsidste Bemærkning, som faldt her, udtalte Landbrugsministeren sig om dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at jeg derefter, hvad jeg udtalte, maatte gaa ud fra, at der ikke nu er udleveret 50 000 Tons fra Centralkontoret til Importører. Jeg bad derfor udtrykkelig Landbrugsministeren om at vende tilbage til Spørgsmaalet, og da han nu er vendt tilbage til Spørgsmaalet, viser det sig, at de er udleverede. Det var om dette Forhold, jeg bemærkede, at naar Landbrugsministeren ved, at der er udleveret 50 000 Tons Majs til en Pris af 35 Kr. til Importørerne, medens det er umuligt at føre her til Landet ved Køb, som foretages nu i det frie Marked, Majs til en saadan Pris, saa forstod jeg ikke, hvorledes det var muligt for Landbrugsministeren at udtale, at der ikke gennem Centralkontorets Udlevering af Fodervarer var tilflydt Landbruget en Fordel. Det er nu fastslaaet, at der udleveres og for Tiden befinder sig her i Landet hos Importører meget store Kvantiteter af Majs, som kan sælges til en Pris, der ligger betydeligt under den,